

مورخ ۲۷ جون ۱۹۱۳ در پورت سعید

: درباره خصوصیات و تأثیرات عظیمه

مجالس روحانی

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

مورخ ۲۷ جون ۱۹۱۳ در پورت سعید :
درباره خصوصیات و تأثیرات عظیمه مجالس

روحانی¹

(خطابات جلد سوم، ص ۲۹۰-۳۰)

هو الله

فی الحقیقه خوب مجلسی است، بهتر از این نمی شود. حاضرین از احبای الهی در کمال توجه الی الله با یکدیگر نشسته اند و قلوب در نهایت محبت و الفت و صدور منشرح و جناب آقا میرزا جعفر هم میزبان مهربان. اینجا را مجمع البحرین می گویند و در قرآن ذکر مرج البحرین است یعنی جائیکه حضرت موسی و

¹ نطق مبارک در شب ۲۷ جون ۱۹۱۳ در پورت سعید

ORIGINAL

AUDIO

یوشع با شخصی بزرگوار "علمناه من لدنا علماً" ملاقات نمودند، موقعی که ماهی مرده زنده شده و این معنی بدیع دارد.

باری امیدواریم انشاء الله تأییدات غیبیه پاپی رسد و اینگونه مجالس مکرر فراهم آید. در عالم وجود این مجالس تأثیرات عظیمه دارد. نفوسی که آگاهند پی می برند که چه آثار و نتایج خواهد داشت. در کور حضرت مسیح، حواریون محفلی در بالای کوه داشتند که اگر خوب تدقیق شود، جمیع آنچه بعد واقع شد از نتایج آن اجتماع است. پس از آنکه حواریون بعد از حضرت مسیح متفرق شدند و مضطرب بودند، مریم مجدلیه سبب شد که حضرات را دوباره جمع نمود و در امر حضرت مسیح ثابت و راسخ کرد و به آنها گفت که چرا مضطرب و سرگردانید؟ امری واقع نشده، زیرا مکرر حضرت می فرمودند که این امر واقع خواهد گردید؛ ولی جسم از انظار مستور شد، اما حقیقت ساطع و لامع است و مصیبتی بر آن وارد نه، بلکه این توهین بر جسد مسیح است، نه بروح حقیقی. چرا مضطربید؟ و از این گذشته، حضرت مصائبی داشتند که یک روز آن را کسی تحمل نتواند. سه سال متماداً در صحرا بودند. گاهی به گياه گذران می کردند، گاهی خاک زمین را بالین خویش می نمودند. شبها چراغی جز ستاره های آسمان نداشت. با وجود این زحمت و مشقت بی پایان، شماها را به جهت امروز تربیت کرد. اگر بوی وفائی در مشام دارید، او را فراموش ننمائید، به راحت نپردازید آسایش خویش نخواهید. اگر اهل وفائید بیاد و ذکر او مشغول باشید. آیا سزاوار است آن روی تابان را فراموش کنیم؟ آیا سزاوار است آن عنایات را از یاد محو نمائیم؟ آیا سزاوار است از آن جانفشانی حضرت چشم پوشیم، مثل سائرین در فکر خوردن و خوابیدن باشیم، در فکر نعمت و آسایش افتیم؟ چگونه این را وفا می توان گفت، که این هیكل مکرّم مستور شود و ما بهوای خود مشغول گردیم؟ باری حضرات را جمع کرد. نهایت بالای جبل مهمانی شد. بعد از آنکه چند نفر ذکر الطاف بی پایان حضرت نمودند، گفتند باید دید وفا چگونه اقتضا می کند، چنان کنیم. شبهه ای نیست که بعد از حضرت وفا قبول نمی کند ما راحت باشیم، بلذائد دنیوی مشغول گردیم و به خیال خویش پردازیم، بلکه باید آنچه داریم و نداریم جمیع را فدا کنیم. اولاً از هر چه هست بگذریم. نفوسی که تعلق دارند، عذر بخواهند. نفوسی که ندارند، تعلق نمایند. هیچکس جز فکر او فکری نداشته باشد. جمیع افکار را حصر در عبودیت نمائیم. مشغول نشر نفعات او باشیم و در انتشار کلمه او بکوشیم. هم عهد شدند و قرار واقعی دادند و از جبل پائین آمده، هر یک فریاد کغان بطرفی رفتند و به خدمت ملکوت پرداختند.

آنچه در کور حضرت مسیح واقع، همه از نتایج آن مجلس بود ولی الآن آثارش موجود است. حال ما هم که در این موقع نشسته ایم، با کمال روحانیت و الفتیم. امیدوارم نتایج عظیمه از این الفت حاصل شود.

